

Bilag til f. t. l. om ophævelse af forældede regler

3.) [Ingen Skifte-Forvalter skal for Fremtiden have Ret til at holde Auction uden for sin Jurisdiction; Men, naar fast Gods sælges, tilkommer Auctionen den Embedsmand, som har Auctions-Retten paa det Sted, hvor Godset ligger.] Løsøre eller rørlige Ting derimod staaer det enhver Sælgende frit for, at lade henhøre til Salg, hvor han vil, og hvor han venter at finde fordeelagtigst Afsætning, da Auctioneringen heraf tilkommer Auctions-Forvalteren paa det Sted, hvor Tingen sælges.

4.) [Paa Jordegodserne i Danmark tilfalder det Husbonden eller Jorddrotten at forrette Skifter efter de paa deres Grund boende Fæstebønder og Huusmænd, saavel som efter bemeldte Fæsteres og deres egne Tienere, under hvilken sidste Forvaltere, ogsaa bør ansees indbegrebne, saafremt disse ikke tillige forestaae noget offentligt Embede; derimod tilkommer det Amtmanden at holde Skifte efter Forpagtere og alle andre Civile, som boe og opholde sig paa Godset, uden at have fæstet Huus eller Grund sammesteds.]

5.) [Naar en Gods-Eier har Birke-Rettighed, tilkommer det Birke-Dommeren at forrette Auctionerne over det, som sælges, af de Boer, hvis Skifter forvaltes af Jorddrotten; men, hvor Amtmanden forestaar Skiftet, tilfalder det Herredsfogden at holde Auctionen; Dog, i begge Tilfælde, ikkun for saavidt, som det faste Gods ligger under deres Jurisdictioner, og Løsøret sælges paa Stedet; da der, i det modsatte Fald, forholdes efter 3 §. Endelig bør og de Auctioner, som forefalde i Birkerne over faste Eiendomme og Løsøre, der ere Birke-Patronerne selv tilhørende, forrettes af Birke-Dommerne.]

[Cancellie-Plakat af 10. april 1795, som indeholder Regler og Bestemmelser, der paa det nøieste bør iagttages, i hensigt til Sikkerhed for de offentlige Stiftelsers Midler (Paa det der kan have den fuldkomne Betyggelse for samme)]

Forskriften udgår som forældet, jf. finansministerens (justitsministerens) besvarelse af 20/3-2000 af S 1769.

§ 1. Skifte-Forvaltere i Sterveboer eller andre Boer, hvor det kan vides eller formodes, at de offentlige Stiftelser have noget Krav, skal ufortøvet indberette til vedkommende Stiftamtmand og Biskop, naar et saadant Boe tages under Be-

handling, paa det at disse under skiftet kan paa-see den vedkommende Stiftelses Beste, tale dens Ret, annamme hvad den tilkommer, og sørge for, at Pengene igien strax udsættes paa Rente, mod sikkert Pant, saaledes som 2 § fastsætter. I øvrigt bør deslige Obligationer til Stiftelser udtrykkeligen nævne, hvilken af de offentlige Stiftelser den laante Sum tilhører; ligesom og Stiftamtmanden og Biskoppen derpaa skal tegne, at samme ei kan overdrages eller afhændes uden deres Samtykke; hvorefter bemeldte Obligationer, saavel som andre Pantebreve, der ellers paa Skiftet kunde være blevne en offentlig Stiftelse udlagte, med lige Paategning forsynede, overleveres den vedkommende Forstander eller Værge, imod hans Beviis, for derefter at kunne indfordre Renterne, og iagttage det videre fornødne; hvormed Stiftamtmanden og Biskoppen skal have det nøieste Tilsyn.

§ 2. Der maa ikke paa nogen Eiendom udlaaes mere end 2/3 Dele af den Værdi, som derpaa sættes ved lovlig Taxation, hvilken Skyldneren selv bekoster; saa bør ei heller enten Naadsens Aar eller Eiendomme, der ere behæftede med ældre Prioritet, antages til Sikkerhed for de offentlige Stiftelser.

I øvrigt bør Stiftamtmanden og Biskoppen paa-see, at Stiftelsens Panter ikke forringes samt at deres Bygninger altid forsikres i Brandkassen; i hvilken Henseende vedkommende Regnskabsførere skulle paa Listerne over de udestaaende Kapitaler i en særskilt Rubrik anmærke, om Hypothekerne behørigen ere forsikrede, og for hvilke Summer.

§ 3. Skulde en offentlig Stiftelse blive tillodnet Deel i Jordegods, Huse eller deslige, da skal et saadant Udlæg strax paategnes, saaledes som § 1 fastsætter, og herefter til næste Thing, under den Ret Eiendommen hører, paa Stiftelsens Bekostning publiceres.

I Skyldneres Boer maa det ei være tilladt at udlægge Stiftelserne enten usikre Pante-Forskrivelser, eller Vexel-Obligationer og andre løse Gjælds-Beviser, saalænge der haves rede Penge og betryggende Pante-Obligationer.

Naar dette ei iagttages, skulle Vedkommende derfor staae Stiftelsen til Ansvar.

§ 4. Dersom Nogen nu skulde imod Formodningen sidde inde med offentlige Stiftelsers Midler, uden derfor at have stillet Sikkerhed, bør de uopholdeligen udstede saadanne Pante-Obli-